

Mechanismus mezigeneračního
přenosu folklóru. Na příkladech z
Horňácka
Marta Toncrová

In: H. Hlôšková (ed.): Tradičná kultúra a generácie, Bratislava 2000,
s. 143 –149

Rodina Miškeříkova z Velké n. Veličkou

Proces předávání folklóru – lidových písní, hry na hudební nástroje, tanců aj. z jedné generace na druhou je v tomto etnografickém regionu přirozeným jevem.

Pět generací Miškeříků

(ovlivňuje rodina, škola, další instituce)

Národopisná výstava československá 1895

- Videodokument (z r. 1999) představil Emila Miškeříka, nar. 1916
- Jeho děd a otec hráli na NVČ
- Vnuci Jan, Martin a Tomáš (děti jeho dcery Anny, provdané Kománkové) se nejprve učili hrát u dědy, později v umělecké škole >v dětské muzice velického souboru
- Nastal odklon od způsobu hry starých Miškeříků

Shody a rozdíly

- Společný repertoár
- Ovládání více nástrojů
- Všichni zpěváci i hudebníci, tanečníci; Tomáš i „dramatik“
- Jednoduchý hudecký styl **X** vyšší technická úroveň
- Důsledně horňácká tradice **X** otevřenost vůči vnějším vlivům (obliba slovenských písní)